

Copiii promisiunii

"Mă voi întoarce la tine anul viitor pe vremea aceasta și soția ta, Sara, va avea un fiu!"

Geneza 18:10

La mulți ani după ce a fost chemat de Dumnezeu din țara Ur, Avraam a primit porunca divină de a merge cu fiul său Isaac în țara Moriah. Dumnezeu i-a spus: "Ia-ți fiul, singurul tău fiu - da, Isaac, pe care îl iubești atât de mult - și du-te în țara Moria. Du-te și jertfește-l ca ardere de tot pe unul dintre munții pe care ți-i voi arăta." Geneza 22:2

După ce a ajuns la Moriah, Avraam s-a pregătit să își ofere fiul iubit ca jertfă, ca mărturie a mării sale iubiri pentru Dumnezeu. Cu toate acestea, în momentul crucial, mâna lui Avraam a fost oprită de un înger de la sacrificarea lui Isaac (versetele 11,12). Vorbind în numele lui Dumnezeu, îngerul a spus: "Pentru că m-ai ascultat și nu l-ai oprit nici măcar pe fiul tău, singurul tău fiu, jur pe numele Meu că te voi binecuvânta cu siguranță. Îți voi înmulți urmașii peste număr, ca stelele de pe cer și ca nisipul de pe țărmul

mării. Urmașii tăi vor cuceri cetățile dușmanilor lor. Și prin urmașii tăi vor fi binecuvântate toate națiunile pământului - toate pentru că M-ai ascultat." versetele 16-18

Nu prin Lege

Mai târziu, israeliții au ajuns să înțeleagă statutul lor național unic conform Legământului Legii instituit de Dumnezeu prin Moise la Muntele Sinai. A fost confirmat faptul că ei erau sămânța promisă și, în calitate de urmași naturali ai lui Avraam, erau singurii moștenitori a tot ceea ce îi fusese promis de Dumnezeu. (Exodul 6:2-8). Cu toate acestea, apostolul Pavel explică: "Promisiunea, că el va fi moștenitorul lumii, nu a fost făcută lui Avraam sau seminței lui prin lege, ci prin neprihănirea credinței. Pentru că, dacă moștenitorii sunt cei din Lege, credința este anulată și făgăduința este lipsită de efect, pentru că Legea lucrează mânia; căci unde nu este lege, nu este fărădelege. De aceea este din credință, ca să fie prin har; pentru ca făgăduința să fie sigură pentru toată sămânța; nu numai pentru cea care este din lege, ci și pentru cea care este din credința lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor." Romani 4:13-16

Sămânța promisă

În versetele anterioare, Pavel subliniază că temelia promisiunilor lui Dumnezeu privind o sămânță nu se bazează pe Legea lui Moise, ci pe credința lui Avraam. Apostolul mai învață , Este nu este ca și cum cuvântul lui Dumnezeu ar fi eșuat. Pentru că nu toți cei care sunt descendenți din Israel sunt Israel. Nici pentru că sunt urmașii lui nu sunt toți copiii lui Avraam. Dimpotrivă: Prin Isaac va fi socotită urmașia voastră. Cu alte cuvinte, nu copiii prin descendență fizică sunt copiii lui Dumnezeu, ci copiii promisiunii sunt considerați urmașii lui Avraam. Căci așa a fost formulată promisiunea: La timpul stabilit mă voi întoarce și Sara va avea un fiu. Nu numai atât, dar copiii Rebecăi au fost concepuți în același timp de tatăl nostru Isaac." Romani 9:6-10

Sămânța promisă care va binecuvânta toate familiile pământului nu este Isaac natural, pentru că el servește doar ca o imagine a unui Isaac spiritual mai mare. Adevărata sămânță - Isaac spiritual - va fi alcătuită atât din evrei, cât și din neamuri. În timpul prezentului Veac Evanghelic, această sămânță spirituală este născută într-un mod nou și special, asemănător cu cel prin care Isaac natural a fost născut printr-o promisiune specifică a lui Dumnezeu.

Promisiunea de la Mamre

Promisiunea făcută lui Avraam a fost făcută în Mamre și este consemnată pentru noi: "Domnul i S-a arătat lui Avraam lângă copacii mari din Mamre, în timp ce el stătea la intrarea cortului său, în căldura zilei. Avraam și-a ridicat privirea și a văzut trei bărbați stând în apropiere. Când i-a văzut, s-a grăbit să iasă de la intrarea cortului său în întâmpinarea lor și s-a înclinat până la pământ." Continuând, unul dintre bărbați a spus: "Unde este Sara, soția ta? Iar el a răspuns: "Acolo, în cort. Iar el a spus: "Cu siguranță mă voi întoarce la tine anul viitor pe vremea aceasta și soția ta, Sara, va avea un fiu. Sara asculta la intrarea în cort, care era în spatele lui. Avraam și Sara erau deja foarte bătrâni, iar Sara trecuse de vârsta fertilă "Și a zis Dumnezeu: "Sara, nevasta ta, îți va naște un fiu; și-i vei pune numele Isaac." Geneza 18:1,2,9-11; 17:19

Pavel proclamă că miracolul și promisiunea referitoare la nașterea lui Isaac invalidează astfel pretenția israeliților de a avea un drept exclusiv asupra seminței promise lui Avraam. Nici promisiunea făcută lui Avraam și Sarei, nici copilul pe care ea l-a născut ulterior nu au fost produse ale

Legii, ci au fost produse ale credinței lor în puterea lui Dumnezeu. În epistola sa către frații evrei, apostolul subliniază faptul că Avraam, Sara și Isaac au însemnat că mântuirea întregii omeniri trebuie să se realizeze doar prin elementul vital al credinței. El spune: "Avraam a ascultat prin credință atunci când Dumnezeu l-a chemat să plece de acasă și să meargă într-un alt ținut pe care Dumnezeu i-l va da ca moștenire. A plecat fără să știe unde se duce. Și chiar și atunci când a ajuns în țara pe care Dumnezeu i-a promis-o, a trăit acolo prin credință - pentru că era ca un străin, locuind în corturi. La fel au făcut și Isaac și Iacov, care au moștenit aceeași promisiune. Avraam aștepta cu încredere un oraș cu temelii veșnice, un oraș proiectat și construit de Dumnezeu. Prin credință, chiar și Sara a reușit să aibă un copil, deși era stearpă și era prea bătrână. Ea a crezut că Dumnezeu își va ține promisiunea ".
Evrei 11:8-11

Luați în considerare promisiunea

În timp ce propovăduia mesajul pur al credinței, Pavel s-a confruntat cu opoziția viguroasă a creștinilor convertiți din iudaism, care predau supunerea atât față de Cristos, cât și față de Legea lui Moise. Contracarând acest lucru, apostolul face

aluzie la promisiune și la miracolul care se referă la Sarah și la nașterea lui Isaac, și întrebă: "Spuneți-mi, voi care vreți să fiți sub Lege, nu știți ce spune Legea? Căci este scris că Avraam a avut doi fii, unul de la femeia sclavă și celălalt de la femeia liberă. Fiul său din femeia sclavă s-a născut conform cărnii, dar fiul său din femeia liberă s-a născut ca urmare a unei promisiuni divine. Galateni 4:21-23

Pavel dezvăluie apoi semnificația simbolică a nevestelor lui Avraam. "Acest lucru este alegoric vorbind, pentru că aceste femei sunt două legăminte: una care provine de la Muntele Sinai, purtând copii care vor fi sclavi; ea este Agar. Acum, această Hagar este Muntele Sinai din Arabia și corespunde Ierusalimului actual, pentru că ea este în sclavie cu copiii ei. Dar Ierusalimul de sus este liber; ea este mama noastră. Căci este scris: Bucură-te, femeie stearpă care nu naște; izbucniți și strigați, voi care nu sunteți în travaliu; pentru că mai numeroși sunt copiii celei pustiite decât ai celei care are un soț." versetele 24-27

Două legăminte

Numind-o pe Agar, o femeie roabă, și făcând aluzie la Sara, o femeie liberă, Pavel se referă la

două dintre soțiile lui Avraam. Acestea sunt figuri, sau simboluri, ale celor două legăminte. Un legământ înrobește prin carnea și este caracterizat de Ierusalimul literal. Celălalt legământ eliberează prin spirit și este caracterizat de Ierusalimul spiritual. Pavel spune că Agar reprezintă legământul Legii, care îi leagă pe cei aflați sub el de rânduielei pe care sunt incapabili să le respecte. Sarah, pe de altă parte, reprezintă un legământ de eliberare în care toți cei care se află sub el sunt liberi de cerințele acelor rânduielei. Apostolul evită în mod intenționat să menționeze pe Cetura, a treia soție a lui Avraam (Geneza 25:1,2). Deși un al treilea legământ ar putea fi implicat de Keturah, acesta ar fi lărgit aria subiectului lui Pavel dincolo de cele două puncte pe care le prezintă. În primul rând, legământul Legii reprezintă robia lui Israel față de un standard care îi menținea pe cei aflați sub el condamnați perpetuu. În al doilea rând, există un alt legământ care, în timpul actualului Veac Evanghelic, reprezintă perspectiva libertății prin Cristos de orice condamnare.

Legământul Sarah

Pavel a declarat că legământul ilustrat de credincioasa Sara "este mama noastră". Prin urmare, legământul din care va fi adusă sămânța promisă

poate fi numit în mod corespunzător legământul cu Sarah sau, așa cum se spune uneori, trăsătura Sarah a legământului avraamic . De la Cincizecime, membrii potențiali ai clasei seminței promise sunt născuți prin puterea Duhului Sfânt. Pavel identifică această clasă spirituală Isaac, sămânța promisă, ca fiind formată din Cristos și toți cei care îi "aparțin" în timpul veacului prezent. "Promisiunile au fost făcute lui Avraam și seminței lui. El nu spune: "Și semințelor", ca referindu-se la mulți, ci mai degrabă la unul singur: "Și seminței tale", adică la Cristos. ... Căci toți cei care ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat cu Cristos, ... pentru că voi toți sunteți una în Isus Cristos. Și dacă aparțineți de Cristos, atunci sunteți urmașii lui Avraam, moștenitori după făgăduință." Galateni 3:16,27-29

Acei urmași ai lui Cristos care rămân credincioși vor constitui, împreună cu el, adevărata sămânță promisă - Isaac cel mare - care va binecuvânta "toate neamurile pământului". (Fapte 3:25). Acești credincioși sunt sfinții lui Dumnezeu. Ei sunt născuți, hrăniți și aduși la desăvârșire în pântecele figurat al Legământului lui Sara, care este descris și ca un legământ al sacrificiului. "Adunați la Mine pe sfinții

Mei, pe cei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă." Psalmi 50:5

Apostolul le-a reamintit iudaizatorilor că Legământul lui Sara prin jertfă fusese prezis cu secole înainte în mod pictural și, deși a fost mult timp sterp, va da în timp roade mai mari decât Legământul Legii, căruia iudeii îi erau devotați cu atâta zel și în mod eronat. Adresându-se celor născuți de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, apostolul își expune direct punctul de vedere, spunând: "Acum noi, fraților, ca și Isaac, suntem copiii făgăduinței". (Galateni 4:28). Astfel, Pavel nu se referă la promisiunea dată în ținutul Moria - Geneza 22 - care îi aparține lui Avraam, ci la promisiunea dată în ținutul Mamre - Geneza 18 - care îi aparține Sarei care l-a născut pe Isaac, un copil al promisiunii.

Femeia roabă alungată

În epistola sa către Galateni, Pavel continuă să contracareze învățătura iudaizatorilor. El vorbește despre istoria conflictului din chiar casa lui Avraam, în care copilul cărnii, Ismael, l-a persecutat pe copilul mai mic, Isaac, care fusese născut prin puterea lui Dumnezeu. Acest lucru a dus la alungarea copilului din carne și a mamei sale, Agar. Apostolul spune: "După cum atunci cel născut după trup îl prigonea pe

cel născut după Duh, tot așa este și acum. Totuși, ce spune Scriptura? Izgonește pe femeia roabă și pe fiul ei, căci fiul femeii roabe nu va fi moștenitor împreună cu fiul femeii libere. Așadar, fraților, noi nu suntem copiii femeii roabe, ci ai celei libere". Galateni 4:29-31; Geneza 21:9,10

O creație specială

Isaac a fost zămislit și născut în circumstanțe extraordinare. El a fost o creație specială a puterii lui Dumnezeu asupra pântecelui Sarei. Pavel arată clar că trebuie să fie la fel și cu Isaac spiritual. Această clasă spirituală formată atât din evrei, cât și din neamuri, cu Cristos drept cap al ei, este născută prin puterea lui Dumnezeu. (Galateni 3:28). O "nouă creație" distinctă este hrănită și dezvoltată în pântecul protector al Legământului cu Sara (2 Corinteni 5:17). Produsă în prima înviere, mai întâi capul, Domnul nostru Isus, și apoi membrii credincioși ai "trupului" său, sămânța spirituală finalizată va binecuvânta întreaga omenire în timpul domniei mesianice a lui Cristos. (1 Corinteni 12:12,27; Coloseni 1:18; Apocalipsa 20:6). Pavel afirmă astfel că Dumnezeu "a pus toate lucrurile sub picioarele Lui [Isus] și l-a dat să fie Cap peste toate lucrurile

Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți". Efeseni 1:22,23

Cristos

Clasa marelui Isaac trebuie să fie o sămânță spirituală colectivă, compusă nu numai din evrei, ci și din cei din toate națiunile care au credința lui Avraam. Acești frați în Cristos, născuți din spirit, sunt rodul promis al unui pântec simbolic - Legământul de libertate Sarah. În acest pântec figurat va fi adus Cristos, cap și trup, pentru a binecuvânta toate familiile pământului cu un "nou legământ". (Ieremia 31:31-34). Acesta poate fi bine reprezentat de cea de-a treia soție a lui Avraam, Keturah, indicând un legământ care va fi mediat între întreaga omenire în timpul celor o mie de ani ai împărăției mesianice. Evrei 12:24

Legământul avraamic "umbrelă" susține promisiunea de a binecuvânta toate națiunile pământului prin acea sămânță spirituală, odată ce va fi scoasă din trăsătura legământului cu Sara. Tot ceea ce se referea la Isaac ca fiu al făgăduinței era condiționat de credința Sarei că era posibil ca Dumnezeu să facă ceea ce promisese. În mod similar, Isaac cel mare - capul și trupul lui Cristos - născut și conceput în timpul erei creștine actuale, va

IULIE 2025 51

fi eliberat prin credință spre beneficiul veșnic al tuturor. Efeseni 2:6-9; 1 Ioan 5:4

"Fericiți și sfinți sunt cei care au parte de prima înviere. Moartea a doua nu are nicio putere asupra lor, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu El timp de o mie de ani." (Apocalipsa 20:6). "Acesta este legământul pe care îl voi face cu casa lui Israel după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; și Eu voi fi pentru ei un Dumnezeu și ei vor fi pentru Mine un popor: Și nu vor învăța pe fiecare pe aproapele său și pe fiecare pe fratele său, spunând: Cunoașteți pe Domnul; pentru că toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare." Evrei 8:10,11